

Подиръ таковы умно-написаны прѣдисловія, прѣводчику на Българскы не остава что да рече въ ползж сей книзѣ; той само има честь да каже въ оправданіе себе прѣдъ свои-тѣ почтены читатели, че които ся срѣщатъ въ неж дателни падежи на мѣсто родителны не сж новизна въ Българскый языкъ. Това е само едно примѣненіе въ книжный языкъ тѣхъ падежей, кои сществувають въ старинны-тѣ пѣсни и тукъ-тамъ въ разговорный языкъ, като : Провыкнѣся Слава въ града : я подайте *градомъ* ключи, да отворимъ *градомъ* порты... — Мома Драгано, Драгано. *Драгани* майка зла, не пуца љ на хоро, ни на водж, никждѣ, ни въ градинж за цвѣте. Драгани Господь помогнѣ... — Излѣщешъ *майци* изъ рѣцѣ, и другы много таковы, които народъ говори и пѣе и твърдѣ добръ разумѣва.

